

COMPRA, LEE, DIFUNDE

La Verdad nº 109

(octubre de 2021)

"Se cierra un periodo, se abre uno nuevo..."

Dossier:

Transición ecológica y economía «verde»...

Unes eleccions que agreugen la crisi

La decisió de la direcció nacional del LPP d'avançar les eleccions regionals a Castella i Lleó buscava aprofitar la victòria d'Ayuso a Madrid el 4 de maig passat per anar preparant les eleccions legislatives que, segons el calendari, si es manté, es faran al novembre del 2023, reforçant per això el lideratge de Casado amenaçat des de l'interior del PP i des de l'exterior pel transvasament de vots a Vox.

Això suposava, alhora, mantenir l'actual Govern, tot i que debilitant-lo, respectant el calendari electoral, perquè és l'únic que en aquests moments pot fer l'agenda del capital financer i la monarquia. La picabaralla de la reforma laboral, l'alineament total amb les aventures militars de l'OTAN i la seva disponibilitat a continuar amb la reforma de pensions i altres atacs ho certifica.

Els resultats de les eleccions no han satisfet les expectatives del PP. Tot i la desfeta de Ciutadans, ha tret, fins i tot, menys vots que el 2019 (una mica menys de 380.000 vots ara, davant de 433.905 el 1989). Guanya 2 escons i es queda a 10 de la majoria absoluta que pretenia. Només ha guanyat a 4 de les 9 províncies. I, si buscava no dependre de Vox, no ho ha aconseguit, ja que aquest partit ha passat d'un procurador a 13, ha gairebé triplicat els vots i ara el PP en depèn per governar a Castella i Lleó.

En tot cas, la suma de les dretes del PP, Cs i Vox ha tret ara 646.000 vots, davant d'uns 716.000 el 2019. 70.000 vots, que són gairebé un 10% menys.

El PSOE perd 118.000 vots respecte al 2019. I Unidas Podemos ha aconseguit uns resultats que deceben totes les seves expectatives: el 2019 es van presentar per separat IU i Podemos, i van treure entre tots dos gairebé 100.000 vots. Ara, anant units, n'han tret menys de 62.000, i han perdut un dels seus dos procuradors. Els partits provincials han tret 92.000 vots (enfrent d'uns 38.000 el 2019). I han estat la força més votada a Sòria.

El descrèdit de les institucions regionals

Tot i que tots els dirigents nacionals han fet campanya a la regió, l'elevada abstenció mostra el desinterès de la població respecte de les institucions artificials de la Comunitat, així com el descrèdit creixent dels partits que han assegurat fins ara l'es-

tabilitat del règim.

L'autonomia de Castella i Lleó té un caràcter absolutament artificial: Va ser creada reunint províncies disperses com les de Castella la Vella (de la qual es va separar a Cantàbria i la Rioja), i Lleó. La província de Segòvia va haver de ser inclosa per força pel Congrés dels Diputats, quan la majoria dels seus ajuntaments va arribar a advocar per una autonomia uniprovincial. El resultat: un ens incapaç de consolidar-se com a regió, malgrat que l'autonomia ja ha complert els quaranta anys, i que provoca a la població el no reconeixement d'aquestes institucions.

En última instància, és la constatació del caràcter artificial d'Estat de les autonomies, dissenyat el 1978 per dividir els treballadors i desviar les reivindicacions nacionals de les nacionalitats històriques: Catalunya, el País Basc, Galícia, i fins i tot de les regions amb clara identitat.

L'oposició a la política antisocial del govern ha pres de vegades la forma de "reivindicacions regionals": En aquestes eleccions, el vot als partits que s'han anomenat "de l'Espanya buidada" expressa el cansament de la població amb tots els partits, tot i que els nous partits locals no ofereixen una via de sortida.

Una regió destruïda per les polítiques de la Unió Europea

Alhora que es va construir aquesta autonomia, es van fer els passos que preparen l'entrada d'Espanya a la Unió Europea. Un fet transcendent, perquè l'aplicació de les polítiques impulsades per la UE –Política Agrària Comuna i desindustrialització en nom de la "lliure competència"– és responsable de l'important declivi de la regió.

En aquest marc, les institucions regionals han estat incapaçes de respondre als problemes de la població. En els darrers deu anys, aquesta comunitat autònoma ha perdut 175.000 habitants, un 7% de la seva població. La regió ha perdut gairebé mig milió de residents (471.093 habitants menys) des dels anys 50, a diferència de l'expansió demogràfica que sí que s'ha donat al conjunt del país, que ha sumat gairebé 20 milions més d'habitants. El 82% del territori de Castella i Lleó té una densitat poblacional inferior a 12,5 habitants per quilòmetre quadrat –per sota de 10 es con-

sidera desert demogràfic–, i la regió encapçala juntament amb Aragó el rànquing de la despoblació a Espanya.

La fugida d'habitants afecta especialment la mà d'obra més qualificada: el 35,5% dels universitaris nascuts en aquesta autonomia han emigrat a una altra comunitat, un percentatge superior al de qualsevol altra regió a Espanya.

Una situació agreujada per el tancament de la mineria del carbó –sobretot a Lleó– que ha deixat al camí més de 5.000 llocs de treball en l'última dècada. Els 23 municipis amb més relació amb la mineria van perdre tres anys, segons el padró de l'Institut Nacional d'Estadística, 2.804 habitants.

Gairebé 40 anys d'autonomia no han servit per desenvolupar la regió. Les infraestructures són molt deficientes, amb carreteres que fa gairebé 30 anys que estan en obres i que parcialment van obrint trams inconnexos, com l'Autovia del Duero, que va ser declarada d'interès estratègic per la Junta de Castella i Lleó l'any 1993, és a dir, fa 28 anys. I la seva primera pedra es va posar a l'any 1997, fa 24 anys. Encara hi ha trams que ni tan sols estan projectats.

Amb els anys s'han agreujat els problemes. El transport públic cada vegada és més escàs, no hi ha xarxes d'internet rural, els consultoris locals de sanitat es van tancant, com les escoles. Pobles sencers sense accés a una sucursal bancària o fins i tot a un caixer automàtic.

A més, cap de les forces en campanya –per dir d'alguna manera l'espectacle organitzat pels uns i els altres– ha donat resposta als problemes que pateix la regió i als que s'albiren en el futur.

Per exemple, la gran majoria de la producció industrial de la regió correspon a la fabricació d'automòbils, que contribueix al 25% del PIB de Castella i Lleó: són 4 factories: Renault (Valladolid i Palència), FIAT-IVECO (Valladolid) i Nissan (Àvila) amb 26.000 treballadors directes i 70.000 d'indirectes, que generen un volum de facturació de 12.300 milions d'euros. Unes quantes ja s'enfronten a una "reestructuració", i la implantació del cotxe elèctric pot reduir encara més les plantilles o posar fi a tot.

Per la República, per la Unió Lliure de Repúbliques

La Monarquia i els seus governs han volgut, i ho segueixen fent, enfrontar els pobles, fomentant els greuges comparatius, amb fiscalitats diferenciades per fomentar la competència entre elles. Des del punt de vista dels treballadors i les seves organitzacions, és més que mai necessari afirmar els interessos comuns dels treballadors de tot el país.

L'interès comú de la classe treballadora, des de Valladolid a Sevilla, exigeix la derogació completa de les reformes laborals, la defensa del sistema públic de pensions, de la sanitat pública i de l'escola pública, de tots els elements que fan la igualtat de drets.

Alhora que exigeixen la defensa de totes les reivindicacions particulars, des de la llengua a la cultura i la possibilitat de decidir

sobiranament les relacions a establir amb els altres pobles de l'Estat.

L'enemic de tots els pobles, i el principal obstacle a les reivindicacions, és la Monarquia i la resta d'institucions heretades del franquisme.

És per això que la lluita per la República uneix les exigències de tots els pobles i les regions de l'Estat.

Els nostres compromisos ...

nº 366

www.informacionobrera.org

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la I.O. Internacionalista

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta